

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Eucharistia

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

facta tempore Philippi Regis Francorum, p. 4. tr. 1. resol. 100

Et gaudent Episcopi familiares gaudent privilegio fori. Vide verb. Immunitas Ecclesiastica, n. 19

Possunt imponere poenas 2. Episcopi certe, & verè possunt ponere poenas pecuniarias imponere ex praxi ubiq; pecuniarias recepta, & consuetudine, & possunt habere fiscum; communiter DD. part. 10. stius, quam tract. 8 resol. 1. quas poenas per S. C. Trid. laicus concubinarii, sed dicimus, Episcopos non posse sibi applicare, sed pauperibus, & locis pii, etiam dum est quod poenas secularibus ablatis. Quaranta, debet eas locis. & alii ibidem resolut. 2. Confunduntur pii disponere. rationes pro Episcopis quod possint sibi applicare dictas poenas, resolut. 3. & possunt non solum concubinarios poenis Ecclesiasticis, & corporalibus verum etiam pecuniaris punire, sed semper quod plisi locis applicentur. ibid. res. 4. & possunt compositiones facere super quibusdam delictis, & iisdem pii locis applicare, resol. 5.

Sic etiam Inquisidores possunt punire poenis pecuniaris, delinquentes, quas summo Inquisitori Romæ tradere debent, & num sibi applicare in Hispania tractatur per specialia. resolut. 6. Sacr. Congreg. fancivit, & declaravit, ut haec poena pecuniarie ponerentur apud fidem sequestrum (dummodo non sint ex domesticis Episcoporum) ut pii fidelium locis, ubi exactæ fuerunt, & ad prius usus eorumdem locorum convertantur. ibid. resol. 7

Possunt de dispensatione pecuniariam pro dispensatione in lege pontificis, sed solum in legibus per quas subditi obligantur ad aliqua onera à quibus per dispensationem eximuntur, ut est lex jejunii, & laborandi in diebus festi, minimè in aliis, ut in dispensando in denunciationibus Matrimonii, super interstitiis, & in litteris dimissorialibus pro suscipiendis ordinibus ab alio Episcopo, ibid. res. 8. & si contigerit tales poenas imponere pro aliquo delicto, vel dispensatione, &c. semper applicandæ locis pii. resol. 9. & eadem ratio est de Cap. S. Vacante res. 10

E Q U I T E S .

1. Equites Hierosolymitani possunt Equites Hierosolymitani possunt transire ex licetia Papaz, & justa ro. possunt causa ad alias Religiones D. Jacobi, Calatrava, & c. p. 10. tr. 12. resol. 1 per totam centia papæ Et confiteri possunt hi omnes Equites ad alias Regum Sacerdote simplici, ut alii Regulae ligiones. Ibid. vers. Ex quibus.

2. Eques Ordinis Militaris retinens Eques Ordinationem ad illum Ordinem ex Clerico nisi militaris transiens, non tenetur recitare Officium retinens penitentiam B. Mariæ, sed satisfaciet præceptum non pro recitandi, si recitet Orationes praeterea Officium scriptas sui Ordinis, quia Pius V obligavit ad Officium eos, qui ad aliam orationem non erant adstricti. Sic Bonac. Castro Palao, & alii plures, p. 10. tr. 16. res. 95. verb. Vnum licet.

E U C H A R I S T I A .

1. E UCHARISTIA est Sacramentum Corporis, & Sanguinis Christi sub speciebus panis, & vini ad spiritualem animæ refectionem divinitus institutum. Ratio autem Sacra-

menti non consistit in Communione, ut docuit Gabriel in 4. disputat. 8 quest. 1. art. 2. dub. 2. nec in sola consecratio-

nem: nec in solis speciebus. Sed in Cor-

poro Christi, aut Sanguine, quatenus ex vi verborum sub speciebus contine-

re: speciei insimilis; sed moralis in ratione convivii spiritualis, ad quod materialiter integrandum requiruntur species panis, & vini. Unitas vero hujus Sacra-

menti numerica desumitur ex una nu-

mero refectione per unicum Communi-

onem; sive sub una, sive sub utraque specie: sive unius Hostiæ, sive plurium:

& sive ab uno, sive à pluribus Sacerdotibus consecratarum. Sed de his omni-

bus vide Valentiam in 3. part. quæst. 73. artic. 1. disputat. 6. sect. 1. punct. 3. Valquez

disputat. 167. cap. 5. & alios recentio-

res.

a. De

2. De Eucharistia necessitate, & effectibus, actum est sub verb. *Communio-nis necessitas, & utilitas*. De suscipiente item Eucharistiam], actum est verb. *Communionis Dispositio*. Reliqua hic persequemur. †

3. Infideles non obligantur ad sumptionem Eucharisticae, cum non sint, neque existunt in Ecclesia. Sanchez p. 8. tr. 7. resol. 81.

Lampadem accensam te-
ante Eucharistiam conservare, peccat
mortaliter non conservando. Quinta p.
Sacramētūm 9. tr. 6. res 34.

EVCHARISTIÆ Materia.

Eucharistia 1. [†] **M**ateria Sacramenti Eucharistiæ est panis, & vinum. Et panis quidem ex solo frumento. Et in Ecclesia Latina azymus, in Græca fermentatus. [†] Quem morem tenentur tam Latini, quam Græci in suis Ecclesiis servare sub mortali: nec ab illo recedere possunt ex quavis magna causa: nam est usus rationabilis, publicus, in re gravissima. Et Pius V. in suo motu incipiente, Providentia Romani Pontificis anno 1566 revocat licentiam Græcorum celebrandi more Latino, & Latinorum celebrandi more Græco. Ita Villalobos tom. 1. tractat. 7. diff. 6. numer. 2. & alii contra Nugn. in 3. part. tr. 1. question. 74. artic. 4. conclus. 6. At si Græci pergraret inter Latinos, aut Latinus inter Græcos, ubi nullum est templum in quo servetur ritus nationis, quamvis servare possit proprium ritum, non tamen peccat se conformando Ecclesiæ, in qua versatur. Ubi vero esset templum nationis, teneretur servare proprium ritum. Ita Sylvius in 3. part. quest. 74. artic. 4. Item non potest Latinus in templo Græcorum apud suos consecrare in fermentato, aut Eucharistiam ex fermentato Latinis distribuere, nam hoc privilegium non est locale, sed personale solis Græcis concessum. Ita Suar. in 3. part. tract. 3. diff. 4. sect. 3. Ex quibus refellendus est

Summa Diana.

Ledesma, dum ait, Græcum transfundit per Ecclesiam Latinam, teneri in azymo consecrare, part. 3. tractat. 6. resolutione 99. Et quidem consecrari potest panis in minimâ quantitate dummodo sit sensibilis, ut docet Lessius in 3. p. q. 74 art. 2. dub. 1. cum 45. Doctoribus; quia talis particula est demonstrabilis per pronomen hoc, & est verè panis sufficiens si sit sensibilis respectu aliorum; etiam si sit insensibilis respectu consecrationis, p. 11. tr. 6. res. 36.

2. [†] *Vinum autem esse debet ex vite.* *Vinum debet esse ex vite.*

[†] Et si sit congelatum, ut saepius contingit in Germania, validè consecratur, non tamen licet. Prima pars probatur, quia vinum per congelationem non corromperit quoad substantiam; & in potentia potabile remanet: quia liquefieri potest & sumi. Neque hoc Sacramentum consistit in usu fieri Bap-tismus, sed conservatur, ac proinde non est necesse, ut vinum sit formaliter potabile dum consecratur, sicut debet esse fluxibilis aqua, dum quæ baptizatur. Ita Sa verb. *Missa*, num. 2. citantur pro hac sententia 42. Authoris part. II. tract. 1. resolut. 17. Contraria nihilominus manet probabilis, & eam tenent Car-muel. Ledesma, Henr. & Lessius ibid. contra Nugn. artic. 2. Secundâ pars probatur, quia est materia aliquatenus dubia, & saltem non ita apta. Ita Coninch de Sacrament. quast. 74. artic. 5. num. 27 contra Fagundez pr. 3. lib. 2. cap. 3. numer. 10. Si tamen solveretur, puto probabile esse, quod licet consecratur, quamvis deberet aliud consecrare, idque omnino suadendum esset, cum commodè posset, ut observat Suar. disputat. 45. sect. 1.

Cæterum sicut vinum congelatum, validè consecratur, ita si consecratum congelatur, non desinit esse consecratum. Quid de hy-
pocrasso Hi-
lpanorum? Ideo monet Missale Romanum, debere spanorum? liquefieri, & sumi, quod & docet Laym. lib. 3. tractat. 4. cap. 2. numer. 6. contra Alanum lib. 1. de Eucharist. cap. 11. part. 3. tract. 6. resol. 100. Sed quid dicendum de uno mixto Hilpanorum, quod ipsi vocat Hippocrasso? Potestne consecrari? Responderet Ledesma tom. 1. de Euchar. cap. 4. conclus.